

Türkiye'nin Avrupa Birliği ile ilişkileri (2)

3.12.2000
No.698

Avrupa Komisyonu'nun 8 Kasım 2000 tarihli Katılım Ortaklığı Belgesi ve Avrupa Parlamentosu'nun 15 Kasım 2000 günlü kararı, Türkiye'nin ulusal çıkarlarıyla ve işçi sınıfının sınıfsal çıkarlarıyla kesinlikle bağdaşmayacak talepler içermektedir. Bunları geçen hafta ele almıştık.

Avrupa Parlamentosu'nun daha önceki kararlarında da benzer talepler yer almaktadır.

Avrupa Parlamentosu'nun 18.01.1996 tarihli kararları içinde Türkiye sınırları içinde "bir tür kültürel özerklik" istenmektedir.

Avrupa Parlamentosu'nun 15.02.1996 tarihli kararında, Yunanistan'ın sınırlarının aynı zamanda Avrupa Birliği'nin dış sınırları olduğu vurgulanarak, Türkiye tehdit edilmektedir.

Avrupa Parlamentosu'nun 20.06.1996 tarihli kararında Türk Silahlı Kuvvetleri'nin Güneydoğu Anadolu'da PKK'ya karşı sürdürdüğü operasyonların durdurulması, Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti'nin "tüm Kürt örgütleri" ile görüşmeye başlaması, "Türk yetkililerin Türkiye'deki tüm Kürt haklarını tanıması" istenmektedir.

Avrupa Parlamentosu'nun 19.09.1996 tarihli kararında Güneydoğu Anadolu için "Kürdistan" kavramı kullanılmakta ve Türk Silahlı Kuvvetleri'nin operasyonlarının durdurulması, Kuzey Irak'ta yaratılmaya çalışılan güvenlik bölgesinin boşaltılması istenmektedir.

Avrupa Parlamentosu'nun 24.10.1996 tarihli kararında Rum Patrikhanesi'nin Vatikan gibi bir merkez olması ve Heybeliada'da papaz okulunun derhal yeniden açılması istenmektedir.

Avrupa Parlamentosu'nun 14.05.1998

Yıldırım
KOÇ

tarihli kararında Recep Tayyip Erdoğan savunulmaktadır.

Avrupa Parlamentosu'nun 19.09.1998 günlü kararında Türk Silahlı Kuvvetleri'nin Kıbrıs'tan çekilmesi (19), "silahlı kuvvetler üzerinde siyasi kontrolün kurulması", Ege'deki sorunların özellikle Kardak Adası ve kıta sahanlığı sorunlarının uluslararası hukuk çerçevesinde çözülmesi (20), PKK'nın terör eylemlerine "ateşkes" ile karşılık verilmesi ve "görüşmeler yoluyla siyasi çözüm" aranması (21), Kuzey Irak'taki PKK kamplarına yönelik operasyonların durdurulması (22) istenmektedir.

Avrupa Birliği, 15 devletin oluşturduğu bir Avrupa Birleşik Devletleri oluşturma çabasındır. Avrupa sermayesi, ulusüstü bir devlet kurarak gücünü daha da arttırırken, Yugoslavya'yı 6,5 devlete (Slovenya, Hırvatistan, Sırbistan, Makedonya, Bosna-Hersek, Karadağ ve Kosova) bölmüş ve bölgeyi sömürmektedir.

Avrupa Birliği'nin tam üyelik gereğiyle Türkiye'den istedikleri, Türkiye'de ulus devleti veya milli devleti parçalayacak ve Türkiye'yi bir kurşun atılmadan sömürgeleştirecek adımlardır. İnsan Hakları ve demokrasi konusunda söylenenler ise büyük çoğunlukla zevahiri, kurturmak ve yandaş toplamak için gündeme getirilmektedir. 12 Eylül sonrasında Almanya'nın ve birçok başka ülkenin Türkiye'deki askeri

yönetime verdiği destek unutulmamalıdır. Dün insan haklarının ve işçi hak ve özgürlüklerinin kısıtlandığı dönemde bu uygulamalar karşısında sessiz kalanların ve böylece bunları onaylayanların, bugün söylediklerinin inandırıcılığı yoktur.

Avrupa Birliği'nin Türkiye'yi tam üyeliğe alma gibi bir düşüncesi yoktur; Sovyetler Birliği'nin yıkılması sonrasında Avrupa Birliği tarafından geliştirilen yeni stratejiye göre, Türkiye'nin yeri, Avrupa Birliği'nin tampon bölgesindedir. Bu tampon bölge, 1995 yılında Barselona Süreci adı altında başlatılmıştır. Bu projeye göre, Avrupa Birliği'nin güneyindeki 12 Akdeniz ülkesi 2010 yılına kadar bir serbest ticaret bölgesi kuracaklar ve Avrupa Birliği'nin arka bahçesini oluşturacaktır. 1999 yılı Haziran ayında uygulamaya sokulan ve Avrupa Birliği'nin Balkanlar'daki arka bahçesini oluşturacak olan Balkan İstikrar Pakti'nde da Türkiye'ye küçük bir rol verilmektedir.

Diğer taraftan, Avrupa Birliği üyeliğinin işçi sınıfımıza kazandıracığı hiçbir önemli sendikalar hak ve işçi hakkı yoktur. Adaylık süreci içinde Türkiye'nin uyum sağlamak zorunda olduğu Avrupa Birliği müstesebatı içinde sendikalaşma hakkı, toplu pazarlık hakkı ve grev hakkına ilişkin hiçbir düzenleme bulunmamaktadır. İş güvencesi ve sosyal güvence için de benzer bir durum geçerlidir.

Avrupa Birliği'nin Türkiye'yi üyeliğe almak gibi bir niyeti, amacı ve düşüncesi yoktur. Üyelik gereğiyle ileri sürdüğü talepler ise Türkiye'de işçi sınıfının ve halkımızın en büyük dayanağı olan ulusal devleti parçalamayı, Türkiye Cumhuriyeti'ni bölmeyi, Türkiye'yi Yugoslavya gibi sömürgeleştirmeyi amaçlamaktadır.